

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (szósta izba)

z dnia 10 lutego 2022 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rybołówstwa – Rozporządzenie (WE) nr 1224/2009 – System kontroli – Artykuł 33 ust. 2 lit. a) i art. 34 – Zapis dotyczący połowów i nakładu połowowego – Przekazanie Komisji Europejskiej informacji dotyczących ilości złowionego homarca – Możliwość wykorzystania danych innych niż dane zawarte w dzienniku połowowym – Racjonalna i oparta na podstawie naukowej metoda przetwarzania i weryfikacji danych – Zamykanie łowisk

W sprawie C-564/20

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Supreme Court (sąd najwyższy, Irlandia) postanowieniem z dnia 20 października 2020 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 21 października 2020 r., w postępowaniu:

PF,

MF

przeciwko

Minister for Agriculture, Food and the Marine,

Sea Fisheries Protection Authority (SFPA),

TRYBUNAŁ (szósta izba),

w składzie: L. Bay Larsen, wiceprezes Trybunału, pełniący obowiązki prezesa szóstej izby, N. Jääskinen (sprawozdawca) i M. Safjan, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Szpunar,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

– w imieniu MF i PF – D.F. Conway, solicitor, E. Sweetman, BL, i D. Conlan Smyth, SC,

* Język postępowania: angielski.

- w imieniu Sea Fisheries Protection Authority (SFPA) – M. Boohig, advocate, D. McCarthy, BL, i T.F. Creed, SC,
- w imieniu Minister for Agriculture, Food and the Marine – M. Browne, J. Quaney i A. Joyce, w charakterze pełnomocników, oraz P. McGarry i D. Lehane, SC,
- w imieniu Komisji Europejskiej – F. Moro, K. Walkerová i A. Dawes, w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii, wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 33 ust. 2 lit. a) i art. 34 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. 2009, L 343, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2013, L 355, s. 94; Dz.U. 2015, L 149, s. 23; Dz.U. 2015, L 319, s. 21), zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/812 z dnia 20 maja 2015 r. (Dz.U. 2015, L 133, s. 1) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1224/2009”).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy PF i MF a Minister for Agriculture, Food and the Marine (ministrem rolnictwa, gospodarki żywnościowej i morskiej, Irlandia, zwanym dalej „ministrem”) oraz Sea Fisheries Protection Authority (SFPA) (urzędem ds. ochrony rybołówstwa morskiego, Irlandia) w przedmiocie decyzji ministra zakazującej połowów homarca (*Nephrops norvegicus*) na obszarze połowowym znanym jako jednostka funkcjonalna nr 16 (zwana dalej „FU16”) położonym w Porcupine Bank na wysokości zachodniego wybrzeża Irlandii.

Ramy prawne

Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013

- 3 Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. 2013, L 354, s. 22), który określa cele wspólnej polityki rybołówstwa (zwanej dalej „WPRyb”), ma następujące brzmienie:

„WPRyb zapewnia, aby działalność połowowa i w zakresie akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie

osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności”.

Rozporządzenie nr 1224/2009

4 Artykuł 5 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009, zatytułowany „Zasady ogólne”, stanowi:

„W każdym państwie członkowskim jeden organ zajmuje się koordynowaniem działalności kontrolnej wszystkich krajowych organów kontroli. Organ ten również odpowiada za koordynowanie gromadzenia, przetwarzania i certyfikacji informacji dotyczących działalności połowowej oraz za składanie sprawozdań Komisji, Wspólnotowej Agencji Kontroli Rybołówstwa, ustanowionej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 768/2005 [...], innym państwom członkowskim i, w stosownych przypadkach, państwom trzecim, oraz za współpracę z nimi i zapewnianie przekazywania im informacji”.

5 Artykuł 9 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009, zatytułowany „System monitorowania statków”, przewiduje:

„Państwa członkowskie stosują satelitarny system monitorowania statków w celu skutecznego monitorowania działalności połowowej statków rybackich pływających pod ich banderą, gdziekolwiek te statki się znajdują, oraz działalności połowowej prowadzonej na wodach państw członkowskich”.

6 Artykuł 14 ust. 1, 2 i 9 tego rozporządzenia, zatytułowany „Wypełnianie i przekazywanie dziennika połowowego”, stanowi:

„1. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych zawartych w planach wieloletnich kapitan każdego unijnego statku rybackiego o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 10 metrów prowadzi dziennik połowowy operacji, wykazując w nim konkretnie, dla każdego rejsu połowowego, wszystkie ilości [odłowione z] każdego gatunku złowionego i zatrzymanego na pokładzie w ilości powyżej 50 kg ekwiwalentu masy w relacji pełnej. Próg 50 kg ma zastosowanie od chwili, gdy złowiona ilość danego gatunku przekroczy 50 kg.

2. Dziennik połowowy, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności następujące informacje:

- a) oznakę rybacką i nazwę statku rybackiego;
- b) kod alfa-3 [Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa (FAO)] każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;
- c) datę połowów;
- d) datę wyjścia z portu i przybycia do portu oraz czas trwania rejsu połowowego;
- e) rodzaj narzędzia, wielkość oczek i rozmiar;
- f) szacunkowe ilości [odłowione z] każdego gatunku w kilogramach masy w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników, w tym – jako odrębny wpis – ilości lub osobniki o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony;

g) liczbę operacji połowowych.

[...]

9. Kapitan odpowiada za dokładność danych wpisanych do dziennika połowowego”.

7 Artykuł 15 ust. 1 i 2 wspomnianego rozporządzenia, zatytułowany „Elektroniczne wypełnianie i przekazywanie danych z dziennika połowowego”, stanowi:

„1. Kapitanowie unijnych statków rybacki[ch] o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów zapisują w formie elektronicznej informację, o których mowa w art. 14, i co najmniej raz dziennie przesyłają je drogą elektroniczną właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery.

2. Kapitanowie [unijnych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów] wysyłają informacj[e], o któr[ych] mowa w art. 14, [...] na żądanie właściwego organu państwa członkowskiego bandery i w każdym wypadku przesyłają odpowiednie dane z dziennika połowowego po zakończeniu ostatniej operacji połowowej[, a] przed wejściem do portu”.

8 Artykuł 33 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1224/2009, zatytułowany „Zapis [dotyczący] połowów i nakładu połowowego”, stanowi:

„1. Każde państwo członkowskie bandery zapisuje wszelkie istotne dane, w szczególności dane, o których mowa w art. 14, 21, 23, 28 i 62, dotyczące uprawnień do połowów, o których mowa w niniejszym rozdziale, wyrażonych zarówno w wyładowanych ilościach, jak i, w stosownych przypadkach, w nakładzie połowowym, oraz zachowuje te dane w oryginalnym formacie przez okres trzech lat lub dłużej, zgodnie z przepisami krajowymi.

2. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych określonych w prawodawstwie unijnym przed 15. dniem każdego miesiąca każde państwo członkowskie bandery przekazuje zagregowane dane w sposób skomputeryzowany Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi:

a) dotyczące ilości [odłowionych z] każdego stada lub grupy stad objętych [całkowitymi dopuszczalnymi połowami (TAC)] lub kwotami połowowymi wyładowanych w poprzednim miesiącu, w tym – jako odrębny wpis – ilości tych o rozmiarze mniejszym niż mający zastosowanie minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony [...];

[...]”.

9 Artykuł 34 tego rozporządzenia, zatytułowany „Dane dotyczące wyczerpania uprawnień do połowów”, przewiduje:

„Państwo członkowskie informuje niezwłocznie Komisję, jeżeli stwierdzi, że:

a) można uznać, że połowy stada lub grupy stad objętych kwotą dokonane przez statki rybackie pływające pod jego banderą wyczerpały 80% tej kwoty;

[...]

W takim przypadku państwo członkowskie przedstawia Komisji na jej żądanie bardziej szczegółowe informacje i przekazuje je z większą częstotliwością niż stanowi to art. 33”.

- 10 Artykuł 35 ust. 1 i 2 wspomnianego rozporządzenia, zatytułowany „Zamykanie łowisk przez państwa członkowskie”, stanowi:

„1. Każde państwo członkowskie ustala datę, począwszy od której:

- a) można uznać, że połowy stada lub grupy stad objętych kwotą dokonane przez statki rybackie pływające pod jego banderą wyczerpały tę kwotę;

[...]

2. Od daty, o której mowa w ust. 1, dane państwo członkowskie zabrania prowadzenia połowów albo wobec stada lub grupy stad, w odniesieniu do których wyczerpano kwotę, na danym łowisku, albo podczas przewożenia na pokładzie danego narzędzia połowowego [jeśli mają na pokładzie dane narzędzie połowowe] na obszarze geograficznym, na którym osiągnięto maksymalny dopuszczalny nakład połowowy – przez wszystkie statki rybackie pływające pod jego banderą lub ich część, a w szczególności zatrzymywania na pokładzie, przeładunku, przemieszczania i wyładunku ryb złowionych po tej dacie, oraz podejmuje decyzję w sprawie daty, do której zezwala się na przeładunek, przenoszenie i wyładunek, lub w sprawie daty składania ostatecznych deklaracji połowowych.

[...]”.

- 11 Artykuł 109 tego rozporządzenia, zatytułowany „Ogólne zasady analizy danych”, stanowi:

„1. Nie później niż do dnia 31 grudnia 2013 r. państwa członkowskie tworzą komputerową bazę danych do celów zatwierdzania danych zapisanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz system zatwierdzania.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie dane zapisane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem były dokładne, kompletne i były składane z zachowaniem terminów określonych w ramach [WPRyb].

W szczególności:

- a) państwa członkowskie prowadzą kontrole krzyżowe, analizy i weryfikacje następujących danych za pomocą automatycznych algorytmów i mechanizmów komputerowych:
- (i) dane systemu monitorowania statków;
 - (ii) dane dotyczące działalności połowowej, w szczególności z dziennika połowowego, deklaracji wyładunkowej, deklaracji przeładunkowej i uprzedniego powiadomienia;
 - (iii) dane zawarte w deklaracjach przejęcia, dokumentach przewozowych i dokumentach sprzedaży;
 - (iv) dane zawarte w licencjach połowowych i upoważnieniach do połowów;
 - (v) dane na temat sprawozdań z inspekcji;
 - (vi) dane na temat mocy silnika;
- b) następujące dane są również poddawane, w stosownym przypadku, kontroli krzyżowej, analizie i weryfikacji:

- (i) dane z systemu wykrywania statków;
- (ii) dane dotyczące obserwacji;
- (iii) dane związane z międzynarodowymi porozumieniami w sprawie połowów;
- (iv) dane dotyczące wejść na obszary połowowe i na obszary morskie, na których mają zastosowanie przepisy szczegółowe w sprawie dostępu do wód i zasobów, na obszary regulowane przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem i podobne organizacje oraz na wody państwa trzeciego, a także dane dotyczące wyjść z tych obszarów i wód;
- (v) dane z systemu automatycznej identyfikacji.

3. System zatwierdzania umożliwi natychmiastowe wykrywanie niespójności, błędów i brakujących informacji w danych.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby baza danych wyraźnie wyświetlała wszelkie niespójności danych wykryte przez system zatwierdzania danych. Baza danych zaznacza również wszystkie dane, które zostały skorygowane, oraz podaje przyczynę tej korekty.

5. W razie wykrycia niespójności danych dane państwo członkowskie podejmuje niezbędne postępowania wyjaśniające i, jeżeli istnieją powody do tego, by podejrzewać, że dopuszczono się naruszenia przepisów, podejmuje niezbędne działania.

[...]”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

- 12 W lipcu 2017 r. SFPA, organ kontroli dla Irlandii, wyznaczony do celów art. 5 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009, powziął poważne wątpliwości co do prawdziwości i dokładności danych dotyczących połowów homarca w FU16 w pierwszym półroczu wspomnianego roku, które zostały wpisane do elektronicznego dziennika połowowego prowadzonego przez kapitanów irlandzkich statków rybackich na podstawie art. 14 i 15 rozporządzenia nr 1224/2009.
- 13 Kapitanowie irlandzkich statków rybackich zadeklarowali, że złowili 733 ton homarca w FU16. SFPA uznała, że liczba ta była znacznie niższa od rzeczywistej ilości homarca złowionego w FU16 oraz że homarce złowione w FU16 zostały niezgodnie z prawdą zadeklarowane jako złowione gdzie indziej. Urząd ten obliczył, że w 2017 r. w FU16 złowiono już 1991 ton homarca, przekraczając w ten sposób TAC dla Irlandii, który dla tego podobszaru w 2017 r. wynosił 1124 tony.
- 14 To obliczenie dokonane przez SFPA opierało się na tak zwanej metodzie „spędzonego czasu”, która polega na wykorzystaniu dostarczonych przez rybaków danych dotyczących z jednej strony czasu spędzonego w danym sektorze, a z drugiej strony całkowitego połowu. Na podstawie tych danych SFPA dokonała ponownego obliczenia wydajności rejsu połowowego, wychodząc z założenia, że czas spędzony w danym sektorze jest lepszym wskaźnikiem lokalizacji połowów niż dane wpisane do elektronicznych dzienników połowowych. Urząd ten dokonał zatem ponownego rozdzielenia połowów na podstawie czasu spędzonego na połowach w danych sektorach. Zgodnie z tą metodą jeżeli tytułem przykładu 75% całkowitego czasu połowów w trakcie rejsu połowowego spędzono w jakimś sektorze, to w takim razie 75% odpowiedniego połowu należałoby przypisać do tego sektora.

- 15 Pismem z dnia 14 lipca 2017 r. SFPA podała zatem do wiadomości ministra, a następnie Komisji, liczbę 1991 ton. Na podstawie tej informacji minister zamknął łowisko dla statków pływających pod banderą irlandzką na okres od października do grudnia 2017 r., a Komisja w dniu 2 listopada 2017 r. wystosowała do rybaków we wszystkich państwach członkowskich zawiadomienie o zamknięciu łowiska.
- 16 W ramach skargi wniesionej do High Court (sądu wyższej instancji, Irlandia) skarżący w postępowaniu głównym, prowadzący działalność w szczególności na podobszarze FU16, twierdzili, że ponieśli poważną szkodę gospodarczą z powodu tego zamknięcia, i kwestionowali między innymi zgodność z prawem metody zastosowanej przez SFPA, a co za tym idzie – ważność decyzji w sprawie zamknięcia wydanej przez ministra.
- 17 Wyrokiem z dnia 30 października 2018 r. High Court (sąd wyższej instancji) oddalił skargę skarżących w postępowaniu głównym, którzy wnieśli apelację od tego orzeczenia do Supreme Court (sądu najwyższego, Irlandia), który jest sądem odsyłającym.
- 18 W ramach odwołania skarżący w postępowaniu głównym utrzymują, że zastosowanie metody „spędzonego czasu” nie znajduje żadnej podstawy prawnej we właściwych przepisach. Sąd pierwszej instancji popełnił błąd, uznając, że podstawą prawną tej metodologii są podstawowe cele WPRyb, zamiast zastosować przepisy wykonawcze, które są przecież jasne.
- 19 W szczególności skarżący w postępowaniu głównym podnoszą, że przy obliczaniu połowów właściwy organ powinien wziąć pod uwagę dane i informacje zawarte w dziennikach połowowych, o których mowa w art. 14 i 15 rozporządzenia nr 1224/2009. Organ ten powinien ograniczyć się do przekazania tych danych Komisji, zgodnie z art. 33 ust. 2 lit. a) i art. 34 tego rozporządzenia. Stosując metodę „spędzonego czasu”, SFPA przekazała nie „dane”, o których mowa w rozporządzeniu nr 1224/2009, lecz raczej swoją ekspertyzę.
- 20 SFPA i minister podnoszą, że nic w rozporządzeniu nr 1224/2009, a w szczególności w jego art. 14, 15, 33 i 34 nie stoi na przeszkodzie wykorzystaniu przez SFPA informacji innych niż te, które zostały wpisane do dziennika połowowego, jeżeli urząd ten żywi uzasadnione wątpliwości co do dokładności tych informacji. Twierdzą oni, że wprawdzie z art. 14 i 15 tego rozporządzenia wynika, że dziennik połowowy zawiera „dane” i „informacje”, jednak nic nie pozwala uznać, że są to jedyne „dane” i „informacje”, które organ kontroli danego państwa członkowskiego może przekazać Komisji.
- 21 Sąd odsyłający wskazuje, że główne kwestie prawa Unii, które pojawiają się w niniejszej sprawie, dotyczą wykładni pojęć „danych” i „informacji” użytych w rozporządzeniu nr 1224/2009, a w szczególności kwestii, czy urząd ds. rybołówstwa morskiego, gdy dokonuje powiadomienia Komisji na podstawie art. 33 ust. 2 lit. a) i art. 34 tego rozporządzenia, powinien się zadowolić przekazaniem Komisji informacji zawartych w dziennikach połowowych, czy też, w razie uzasadnionych wątpliwości co do wiarygodności tych informacji, może on zastosować racjonalną i opartą na podstawie naukowej metodę analizy danych wpisanych do wspomnianych dzienników połowowych w celu uzyskania bardziej ścisłych danych liczbowych dotyczących połowów do celów tego powiadomienia.

22 W tych okolicznościach Supreme Court (sąd najwyższy) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

- „1) Czy przekazując i certyfikując dane dla Komisji Europejskiej na podstawie art. 33 ust. 2 lit. a) i art. 34 rozporządzenia nr 1224/2009, organ kontroli danego państwa członkowskiego powinien ograniczyć się do przekazania danych dotyczących połowów na danym łowisku wpisanych przez rybaków do dzienników połowowych na podstawie art. 14 i 15 ww. rozporządzenia, w sytuacji gdy ów organ kontroli ma uzasadnione podstawy przypuszczać, że wpisane do dzienników dane są zupełnie niewiarygodne, czy też jest on uprawniony do zastosowania racjonalnych i opartych na podstawie naukowej metod przetwarzania i certyfikacji wpisanych do dzienników połowów danych celem uzyskania bardziej ścisłych danych liczbowych dotyczących połowów w celu przekazania ich Komisji Europejskiej?
- 2) Czy w sytuacji gdy ów organ, mając uzasadnione podstawy, jest przekonany o powyższym, może on zgodnie z prawem korzystać z innych przepływów danych, takich jak licencje połowowe, upoważnienia do prowadzenia działalności połowowej, dane systemu monitorowania statków, deklaracje wyładunkowe, dokumenty sprzedaży i dokumenty przewozowe?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

- 23 Poprzez przedstawione pytania prejudycjalne, które należy rozpatrzyć łącznie, sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 33 ust. 2 lit. a) i art. 34 rozporządzenia nr 1224/2009 należy interpretować w ten sposób, że organ kontroli danego państwa członkowskiego jest zobowiązany do przekazywania Komisji jedynie danych wpisanych przez kapitanów statków rybackich do dziennika połowowego, zgodnie z art. 14 i 15 tego rozporządzenia, czy też może on stosować racjonalną i opartą na podstawie naukowej metodę, taką jak metoda „spędzonego czasu”, do przetwarzania takich danych w celu zapewnienia dokładności danych liczbowych dotyczących połowów, które przekazuje Komisji.
- 24 Na wstępie należy przypomnieć, że art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009 nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapisywania i przechowywania „wszelki[ch] istotn[ych] dan[ych], w szczególności dan[ych], o których mowa w art. 14, 21, 23, 28 i 62, dotycząc[ych] uprawnień do połowów”. Zgodnie z art. 33 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia każde państwo członkowskie bandery przekazuje Komisji w sposób skomputeryzowany „zagregowane dane” dotyczące ilości odłowionych z każdego stada lub grupy stad objętych TAC lub kwotami połowowymi wyładowanych w poprzednim miesiącu.
- 25 Artykuł 34 lit. a) rozporządzenia nr 1224/2009 nakłada na każde państwo członkowskie obowiązek niezwłocznego informowania Komisji, gdy stwierdzi ono, że można uznać, iż połowy stada lub grupy stad objętych kwotą dokonane przez statki rybackie pływające pod jego banderą wyczerpały 80% tej kwoty.
- 26 Co się tyczy wypełniania dzienników pokładowych przez kapitanów statków rybackich, art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 1224/2009 nakłada na kapitanów unijnych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 10 metrów obowiązek prowadzenia dziennika połowowego operacji. Zgodnie z ust. 2 tego artykułu dziennik połowowy powinien zawierać w szczególności „informacje” dotyczące daty i obszaru geograficznego, na którym dokonano połowów, oraz szacunkowych ilości odłowionych z każdego gatunku. Ustęp 6 tego artykułu przewiduje, że

informacje te są przekazywane państwu członkowskiemu bandery nie później niż 48 godzin po wyładunku. Artykuł 14 ust. 9 tego rozporządzenia powierza kapitanowi odpowiedzialność za dokładność „danych” wpisanych do dziennika połowowego. Artykuł 15 ust. 1 i 2 wspomnianego rozporządzenia przewiduje elektroniczne wypełnianie i codzienne przekazywanie przez kapitanów unijnych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów „informacj[i]”, o których mowa w art. 14” tego rozporządzenia, i określa daty ich realizacji.

- 27 Otóż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przy dokonywaniu wykładni przepisu prawa Unii należy uwzględniać nie tylko jego brzmienie, lecz także jego kontekst oraz cele regulacji, której część on stanowi (wyrok z dnia 10 marca 2021 r., Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg, C-365/19, EU:C:2021:189, pkt 27 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 28 Jeśli chodzi, w pierwszej kolejności, o wykładnię literalną przepisów wskazanych przez sąd odsyłający, z brzmienia art. 33 rozporządzenia nr 1224/2009 wynika, że przepis ten nie dotyczy wyłącznie danych, o których mowa w art. 14, 21, 23, 28 i 62 tego rozporządzenia, lecz odnosi się do szerszego zbioru, obejmującego „wszelkie dane”, które mogą zostać uznane za istotne, o czym świadczy wyrażenie „w szczególności”.
- 29 Ponadto z użycia przymiotnika „zagregowany” w art. 33 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1224/2009 jasno wynika, że dane, które należy przekazać Komisji, nie ograniczają się do nieprzetworzonych danych pochodzących z dziennika połowowego, lecz powinny być przedmiotem określonego przetwarzania w formie agregacji.
- 30 Co się tyczy brzmienia art. 34 rozporządzenia nr 1224/2009, należy stwierdzić, że nie odsyła on do pojęć „danych” i „informacji”, o których mowa w innych artykułach tego rozporządzenia, w celu ustalenia, czy osiągnięto osiemdziesięcioprocentowy próg wyczerpania kwoty połowowej, i nie określa w tym celu dla państw członkowskich żadnej metodologii.
- 31 Z powyższego wynika, że po pierwsze, brzmienie art. 33 i 34 tego rozporządzenia nie przemawia za wykładnią, która pozwalałaby ograniczyć interpretację pojęć „danych” lub „informacji” do nieprzetworzonych danych wpisanych przez kapitanów statków rybackich do dziennika połowowego.
- 32 Po drugie, z brzmienia tych przepisów, a w szczególności z brzmienia art. 33 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1224/2009 wynika, że organ kontroli danego państwa członkowskiego nie powinien ograniczać się do automatycznego przekazywania danych wpisanych przez kapitanów statków do dziennika połowowego, lecz musi przetwarzać te dane przed przekazaniem ich Komisji.
- 33 Jeśli chodzi, w drugiej kolejności, o kontekst, w jaki wpisują się art. 33 i 34 rozporządzenia nr 1224/2009, na wstępie należy podkreślić, że nic w treści art. 14 i 15 rozporządzenia nr 1224/2009 nie przemawia za wykładnią, zgodnie z którą informacje, o których mowa w art. 14 ust. 2 tego rozporządzenia, stanowią jedyne „dane” istotne do celów art. 33 lub 34 wspomnianego rozporządzenia.
- 34 Ponadto w tym kontekście należy również odwołać się do art. 5, 9 i 109 rozporządzenia nr 1224/2009.

- 35 Przed wszystkim zgodnie z art. 5 ust. 5 tego rozporządzenia organ kontroli wyznaczony przez państwo członkowskie odpowiada między innymi za koordynowanie gromadzenia, przetwarzania i certyfikacji informacji dotyczących działalności połowowej, które następnie przekazuje Komisji. Wśród tych informacji znajdują się między innymi informacje, o których mowa w art. 33 ust. 2 lit. a) i art. 34 wspomnianego rozporządzenia. Ponadto zgodnie z art. 9 ust. 1 tego rozporządzenia państwa członkowskie stosują satelitalny system monitorowania statków w celu skutecznego monitorowania działalności połowowej statków rybackich pływających pod ich banderą, gdziekolwiek te statki się znajdują, oraz działalności połowowej prowadzonej na wodach państw członkowskich.
- 36 Następnie, zgodnie z art. 109 ust. 2 rozporządzenia nr 1224/2009, państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie dane zapisane zgodnie z tym rozporządzeniem były dokładne i kompletne. W tym celu lit. a) tego ustępu przewiduje, że państwa członkowskie są zobowiązane do przeprowadzania kontroli krzyżowych, analizy i weryfikacji różnych informacji i danych, między innymi danych systemu monitorowania statków i danych dotyczących działalności połowowej, w szczególności danych zawartych w dzienniku połowowym, w deklaracji wyładunkowej, w uprzednim powiadomieniu, danych pochodzących z dokumentów przewozowych, dokumentów sprzedaży, licencji i upoważnień do połowów.
- 37 Artykuł 109 ust. 5 rozporządzenia nr 1224/2009 stanowi wreszcie, że jeżeli państwa członkowskie stwierdzą niespójności w zebranych informacjach i wpisanych danych, podejmują niezbędne postępowania wyjaśniające, i jeżeli istnieją powody do tego, by podejrzewać, że dopuszczono się naruszenia przepisów – podejmują niezbędne środki.
- 38 Artykuł 5 ust. 5 i art. 109 ust. 2 i 5 rozporządzenia nr 1224/2009 zmierzają zatem do tego, aby państwa członkowskie przekazywały Komisji dokładne i kompletne dane, przeprowadzając w stosownych wypadkach weryfikacje. Z brzmienia wspomnianego art. 5 wynika również, że organ kontroli wyznaczony przez państwo członkowskie nie może ograniczyć się do automatycznego przekazywania Komisji informacji, które gromadzi, lecz że musi on przetwarzać i weryfikować te informacje, a także podejmować w razie potrzeby niezbędne środki.
- 39 W związku z tym kontekst, w jaki wpisują się art. 33 i 34 rozporządzenia nr 1224/2009, potwierdza wykładnię przedstawioną w pkt 32 niniejszego wyroku. Organ kontroli – a w konsekwencji państwo członkowskie, któremu organ ten podlega – nie mógłby wypełniać ciążących na nim na mocy tego rozporządzenia obowiązków, gdyby nie mógł kontrolować wiarygodności i dokładności danych, które gromadzi, i gdyby ograniczał się do automatycznego przekazywania danych wpisanych przez kapitanów statków do dziennika połowowego.
- 40 W trzeciej kolejności, jeśli chodzi o cel realizowany przez rozporządzenie nr 1224/2009, należy przypomnieć, że rozporządzenie to wpisuje się w ramy WPRyb, której cele w zakresie ochrony zostały zdefiniowane w art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 1380/2013. Zgodnie z tym przepisem WPRyb zmierza do zapewnienia, aby działalność połowowa i w zakresie akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągnięcia korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności.
- 41 Otóż państwa członkowskie mogą prawidłowo kontrolować wykorzystanie kwot połowowych i przyczyniać się do realizacji celów WPRyb określonych w art. 2 rozporządzenia nr 1380/2013 tylko wtedy, gdy mogą zapewnić, że dysponują dokładnymi i kompletnymi informacjami i danymi dotyczącymi uprawnień do połowów.

- 42 W związku z tym odmawianie organowi kontroli danego państwa członkowskiego prawa do stosowania racjonalnej i opartej na podstawie naukowej metody weryfikacji danych wpisanych do dziennika połowowego w celu zapewnienia dokładności danych dotyczących połowów, które mają być przekazane Komisji zgodnie z art. 33 ust. 2 lit. a) i art. 34 rozporządzenia nr 1224/2009, byłoby niezgodne z celami ochrony WPRyb.
- 43 Jak podnosi Komisja, wykładnia, zgodnie z którą organ kontroli danego państwa członkowskiego powinien dokonywać automatycznych powiadomień bez przeprowadzania w sposób niezależny swojej ekspertyzy, w sytuacji, w której – tak jak w niniejszej sprawie – jest przekonany, mając uzasadnione podstawy, że dane znajdujące się w dzienniku połowowym są niedokładne, wymagałaby użycia jasnego języka zarówno w rozporządzeniu nr 1380/2013, jak i w rozporządzeniu nr 1224/2009, co nie ma miejsca.
- 44 Ponadto wykładnia ta jest zgodna z orzecznictwem, które Trybunał wypracował już w kontekście prawnym obowiązującym przed wejściem w życie rozporządzenia nr 1224/2009.
- 45 W odniesieniu bowiem do art. 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2241/87 z dnia 23 lipca 1987 r. ustanawiającego niektóre środki kontroli w zakresie działalności połowowej (Dz.U. 1987, L 207, s. 1), zgodnie z którym państwa członkowskie powinny, po pierwsze, czuwać nad tym, aby wszystkie wyładunki ilości odłowionych ze stad lub grup stad objętych TAC zostały zapisane, a po drugie, przekazać te informacje Komisji, Trybunał miał już okazję orzec, że przepis ten nie może być interpretowany w ten sposób, że ogranicza się on do ustanowienia obowiązku przekazywania w terminie danych zebranych przez państwa członkowskie. Przeciwnie, państwa członkowskie powinny czuwać nad tym, aby przekazane dane były dokładne. W konsekwencji Trybunał odrzucił argumentację zainteresowanego państwa członkowskiego, zgodnie z którą wspomniany przepis miał przewidywać jedynie, że państwa członkowskie mają obowiązek przekazywania informacji zawartych w dziennikach pokładowych bez weryfikowania ich dokładności (zob. podobnie wyrok z dnia 14 listopada 2002 r., Komisja/Zjednoczone Królestwo, C-454/99, EU:C:2002:652, pkt 47, 48).
- 46 W świetle całości powyższych rozważań należy stwierdzić, że art. 33 ust. 2 lit. a) i art. 34 rozporządzenia nr 1224/2009 należy interpretować w ten sposób, że organ kontroli danego państwa członkowskiego nie jest zobowiązany do przekazywania Komisji jedynie danych wpisanych przez kapitanów statków rybackich do dziennika połowowego, zgodnie z art. 14 i 15 tego rozporządzenia, lecz może stosować racjonalną i opartą na podstawie naukowej metodę, taką jak metoda „spędzonego czasu”, do przetwarzania takich danych w celu zapewnienia dokładności danych liczbowych dotyczących połowów, które przekazuje Komisji.

W przedmiocie kosztów

- 47 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (szósta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 33 ust. 2 lit. a) i art. 34 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania

przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/812 z dnia 20 maja 2015 r., należy interpretować w ten sposób, że organ kontroli danego państwa członkowskiego nie jest zobowiązany do przekazywania Komisji Europejskiej jedynie danych wpisanych przez kapitanów statków rybackich do dziennika połowowego, zgodnie z art. 14 i 15 tego rozporządzenia, lecz może stosować racjonalną i opartą na podstawie naukowej metodę, taką jak metoda „spędzonego czasu”, do przetwarzania takich danych w celu zapewnienia dokładności danych liczbowych dotyczących połowów, które przekazuje Komisji.

Podpisy